

திராவிடநாடு



வாழிய 'நாடு!'

[கண்ண தாசன்]

வீழ்ந்தவர் எழவும் விழுப்பம் பெறவும்
வேல்கோடுதானே போர் முழங்கிட ல்போல்
ஆழ்ந்த சிந்தனைசொல் அறிவுப் பொருள்கள்
அள்ளித் தரும் போன் ஏடே! நாடே!

பழமைக் காட்டை அடியோடே ஈழிக்கும்
பணியில் புதுந்தாய் 'பதினேராண்டு'
மடமை நீங்கியநல் மானிடவர்க்கம்
வாழச்செய்தாய் மலைபோல் ஈண்டு!

ஆற்றல் மறவர் வாழப்பாலை
அமைத்துத் தந்தாய்! மேலோர் என்போர்
ஆற்றல் கேட்டும் துவளா நெஞ்சம்
தனையாய்க் கொண்டாய்! வாழி! வாழி!

எது நல்லாட்சி?

“கஜானுவின் காவலன் நான். கடமையினின்றும் தவறிவிட்டேன். பட்டஜட் விபரத்தை, தவறிச் சொல்லிவிட்டேன். தவறுதான், அது. மறுக்கவில்லை; மறைக்க விரும்பவுமில்லை. ஏனெனில், நான் செய்தது தவறு என்பதை உணர்கிறேன். இத்தவறால், எவ்வளவுகேடு, நாட்டுக்கேற்படும் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகவே, சபையினரே! பொறுப்பைச் சரிவர காத் தவறிய என்னை, அனுமதியுங்கள். மந்திரியாக இருக்க இனி என் மனச்சாட்சி இடந்தராது. நான், இனி இருக்கவும் கூடாது. விலகிக் கொள்கிறேன்!”

இங்கிலாந்தின் பொக்கிஷ மந்திரியாக இருந்த டால்டன், இவ்வண்ணம், லண்டன் பார்லிமெண்டிலே வெளியிட்டார். அவரோ பொக்கிஷ மந்திரி! பொக்கிஷத்துக்கு எப்படி யெப்படியெல்லாம் பணத்தைக் குவிக்கலாம் என்பதை யோசித்து, அதன்படி செய்யவேண்டியவர். வரி செலுத்தக்கூடியோருக்கு அதிக வரி போட்டும், எந்தப் பொருள் மீது வரி போட்டால் தாங்கும் என்பதை அறிந்தும், தக்க நடவடிக்கைகளைச் செய்யும், மந்திரி. அவர் போடும் திட்டங்கள், இரகசியமாக வெளிவருதல் கூடாது. பட்டஜட்டின் போதுதான், சபைக்குத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். இரகசியம் முன்னரே வெளியாகுமேயானால், வரி கொடுக்க வேண்டியோர் தப்பி விடுவரே! ஒரு பொருள்மீது வரிவிதிப்பதென்றால், அந்த வரிபோட முடியாமல் தந்திர சாகசங்களில், நடுபடுவரே, வரிதர வேண்டியவர்கள். இதனால்தான், நாட்டின் ஆட்சி முறையை வரையறுக்கும் ‘பட்டஜட்’ கூட்டத்திலுள்ள, இந்த விஷயங்களை வெளியிடுதல் கூடா தென்பர். ஆனால், டால்டனோ, தனது பட்டஜட் பற்றிய செய்தியை, எப்படியோ நழுவவிட்டுவிட்டார். “ஸ்டார்” எனும் தினசரி இதழும் இந்த ரகசியத்தை பிரசுரம் செய்துவிட்டது. பார்லிமெண்டு உறுப்பினர்கள் திகைக்கிறார்கள்! பத்திரிகையிலோ, செய்தி வந்திருக்கிறது!!

இந்தத் தவறின் விளைவுகளையும் சர்க்காரின் வரவு செலவுத் திட்டம்

தொல்லைகளை உண்டாக்கும் என் பதை உணர்ந்திருந்ததாலும், டால்டன், தாமே பார்லிமெண்டில், தனது தவறை அறிவித்தது, பொக்கிஷ மந்திரி பொறுப்பினின்றும் விலகினார்! இது. இங்கிலாந்தில்! சர்க்காருக்காக தனது பதவியைத் துச்சமென உதறினார் — ஆடம்பரமாக இருந்துவந்த இடத்திலிருந்து ‘அசடு’ பட்டம் கட்டிக்கொண்டு விலக நேர்வதென்பது வேதனையான நிகழ்ச்சிதான்! ஆனால், அந்த வேதனைபவிட, அதனால் நாடு பாதிக்கப்படுவதுமிக அதிகமன்றா? இதை உணர்ந்தார், அவர். விடை பெற்றுக்கொண்டார், மந்திரிபதவியிலிருந்து. அதன் மூலம், தனது தொழிற்கட்சிக்கு புது சுவாத்தைப் பெற்றுத்தந்தார். “தவறிழைத்தேன்—ஆகவே விலகினேன்” — பாராட்டினார், எதிர்க்கட்சியினரும், அவரது குணப்பண்பை.

இத்தகைய, நாட்டு நலம் விரும்பிகள், இருக்கிறார்கள் மேலைய நாடுகளில்! ஆனால், இங்கே? செய்த தவறை இல்லையென்று சொல்லி, எப்படியாவது ‘கிடைத்த இடத்தை’ நழுவ விடக் கூடாது என்று தவிக்கிறார்கள்.

சென்னை சர்க்கார், தமது பட்டஜட்டில், முன்னு புது வரிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே! இந்தப் புது வரிகளைப் பற்றிய தகவல், பட்டஜட் கூட்டம் கூடுவதற்கு முன்பே, “மெயில்” போன்ற பத்திரிகைகளில் வந்துவிட்டது. ‘பெட்ரோலுக்கு அதிகவரி போடப்படும்’ என்று வெளிவந்திருந்தது. எமது ரகசியம் இவ்விதம் வெளிவந்துவிட்டது என்பதை விளக்கி, ஆகவே அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று மேற்படி வர்க்காக ஒரு சட்டத்தையும் கொணர்ந்தனர், ஆளவந்தவர்கள்.

பட்டஜட் ரகசியம் வெளியாகிவிட்டது—இதை சர்க்காரிலிருப்போர் உணர்ந்துவிட்டதன் அறிகுறி, மேற்படி அவசரச் சட்டம்.

‘பட்டஜட்’ ரகசியம் வெளிவருவதென்றால், அது எளிதல்ல. மந்திரி மார்களுக்கும், மிகப் பொறுப்பான வெகுசில அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமே இந்த ரகசியங்கள் தெரிந்திருக்க முடியும்.

இருந்தும், இரகசியம் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துவிட்டது!

இதைக் கண்டதும், நலம் விபுல சர்க்காராக இருந்தால், என்ன செய்திருக்கும்? ‘டால்டன் பாதையை விரும்பும்! அல்ல ‘எவர் அம்பலமாக்கியது’ என் அறிந்து அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும். இதுவே, கொஞ் அவமானகரமானதுதான். ஏனெனில், எவர் அம்பலமாக்கினாலே அவரே வலிய வந்து தன் தவறொத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றே போல. அந்த அபேருந்தன்மை, காங்கிரஸ் நன்றிடம் இல்லை! ஆனால் ‘பெருந்தன்மையும் நாட்டு நலமுடையது ஆகையென்று கூறித் திரி ஆச்சாரியாராவது, தனது நண்களை விசாரித்து, தக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றாரா? தவமுனி, முற்புதுறந்தவர் ஏன்மெல்லாம் புதுபடும் ‘சிபேஷ்டா’, தமது சிநவையைத் திருப்பினரில்லை

திருப்பாததுமட்டுமல்ல, ‘இதவறு’ எனக் கூறிச் சட்டசபையிற் பிரச்சனை தீர்ப்பி எதிர்க்கட்சினர், பேசுமளவுக்கு, நிலைமையும் வளைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் டால்டன்பற்றிப் பேச சர்க்கார் சாரமாக வந்தாராம்! ஆளு ஏமாந்தார், அங்கு ராஜினாமா கேட்டதும்.

ஆனால், இங்கு? எதிர்க்கட்சி கார்கள் வாதாடுமளவுக்கு மையை வளர்த்துக் கொண்ட மட்டுமல்ல — திரிமேயும் பேருக்கிறார். அலட்சியமாக, மிகச் சுவசாதாரணமானதேபோல, திப்பேசுகிறார்கள்.

அலட்சியம்! ஆச்சாரியருடைய ஆனால் டால்டனோ? பதறினாதுடித்தார்.

நாட்டு நலம் அவரை அவ்வசெய்யச் செய்தது—நீதியும் நியாயம் நடைமுறையிலிருக்கவே மென்று விரும்பினார். பதவிப் பெரிதெனக் கருதினரில்லை.

ஆனால், ஆச்சாரியாரோ? பரிமாண தவறு என்று அறிந்து பரப்பு அடையவில்லை — பரிசெய்யத் தவறவுமில்லை. நோத்தில், “தானே மக்களின் நன்மை செய்ய வந்தவன்” சொல்லிக்கொள்ள வந்தவர்களை

பட்ஜட்

மகத்தான

துரோகம்!

“வந்துவிட்டார்! பறந்துவிடும்!” என்றனர், பாவசத்தோடு.

“பெய்கிறது மழை! பெருமையே பெருமை!” என்று காவடி தூக்கி ஆடின. தேசிய ஏடுகள்.

“சுபீட்சேதயம்! இன்போதயம்!” என்று படம் போட்டு, ‘பகலவன் வந்தான் இருள் அகலும்’ என்றன தேசிய வா ஏடுகள்.

“பஞ்சம் அகலும்! பசி பறக்கும்! வரி குறையும்! வாழ முடியும்!” என்ற நம்பிக்கையைத் தமது நாவால் பரப்பினர்—இடங்கிடைத்த போதெல்லாம், நமது ‘சுயராஜ்ய’ கண்பர்கள்.

ஆனால்! அவ்வளவு போற்றித் திக்கப்பட்ட அன்பர் ஆச்சாரியார், தமது ஆட்சியின் முதல் “பட்ஜட்டை” சமர்ப்பித்திருக்கிறார், தமது ‘முன்னோடும் பிள்ளை’ மூலம். அந்தியாவசெலவத்திட்டத்தைப் பாருங்கள். கூர்ந்து பாருங்கள். கூர்த்த மதியை முளைத்தா, அது! அல்லது சீர்த்த சிந்தனையாளரின் ‘வெற்றிகர’ பட்ஜட் என்று தான் செப்பமுடியுமா! பற்றுக்குறை’ என்ற பல்லவி—பணம் தேவை’ என்ற அனுபல்லவி — ஆகவே ‘புதுவரி தாரீர்’ என்று சரணம்.

புதுவரிகள் போடப் போகிறார்! அதுவும், நேரடியாக மக்கள் பாதிக்கும் புது வரிகள். ‘பஸ்சார்ஜ், ஸமலுக்கு ஒருதம்பிடி அதிகமாகுமா! ரீர்பாசன அபிவிருத்திக் குறியாக! அதிகாரிகள், முனைகின்றன 1938 ஆச்சாரியாண்டா பறந்துக்கொட்டார்கள்! அவர் அன்று மத்திய வரிப்பளு, கடைக்குச் செல்லும்போதும், ‘பில்லைக்கூட்டும்’ போதும், நம் ‘பை’ களைத் தடவும் போதும், நமக்கு அடிக்கடி கவனத்தக்குவராமற் போகாது. அத்தகைய விற்பனை வரி” யைச் சமத்திய ரீர், அவர். இப்போது மேலும் வரிக்கைச் சமத்துகிறார்! மூன்றரை லாடி ரூபாய் தேவையாம்—அதற்கு புது வரிகளாம். இந்தப் புது

வரிகள் செலுத்துவதால் புதுமை உள் கிடைக்கலாம் என்று நினைப்பீர்கள். மீண்டும் ஒருமுறை ‘பட்ஜட் விபரத்தை’ப் பாருங்கள், தின இதழ்களில். எதுவும் இல்லை! புது நன்மைகள் இம்மியும் இல்லை! ஆனால், வரிகள், வருகின்றன. அதுவும் எப்படி? ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும்படி! பஸ்சார்ஜ் உயர்கிறது. சார்ஜை உயர்த்துவது பஸ் முதலாளியல்ல; சர்க்கார். அந்தந்த பஸ் முதலாளிகளின் எப்பத்தில், கைவைக்கலாம். செய்வாரா, ஆச்சாரியார்? அதுவும் இப்போது ஆகவே, மக்கள் ‘பையில்’ கை போடுகிறார்.

கரம்றையும் காட்டையும் திருத்த உதவுவது சர்க்காரின் கடமையென அறிவிர்கள்—நாம் செலுத்தும் நிலவரியும் அதற்குத்தான் என்று கூறப் படுகிறது. ஆனால், இவர், அதற்கும் பணம் கேட்கிறார்! தனியாக வரி உண்டாம்! இவ்வளவு வரியும் எதற்குத் தெரியுமோ? புது நன்மைகளுக்கல்ல! இவ்வளவு வரிகளும் வந்தால் தான் சர்க்காரின் நிதி நிலைமை சரியாக முடியுமாம். பஞ்சத்துக்கும், ஐந்து வருடத் திட்டத்துக்கும் பணத்தை ஒதுக்க முடியுமாம்! கூறுகிறார், அவர்! ஆனால், இந்த வரிகள் போடாமல், இந்தித் கோடியையும் சரிப்படுத்த முடியாதா? முடியும்—வழியுமிருக்கிறது. “ராயலசீமா பஞ்சத்துக்கு நிறையப்பணம் செலவழித்திருக்கிறோம் — ஆனால் நீங்கள் 25 லட்சம்தான் தந்தீர்கள்.

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

என்ன நிமிர், யாரீர்!

*

“ஜாதியாச்சாரம் கேடக் கூடாது. வர்ணஸ்ரமதர்மம் ஒழியக்கூடாது” — இப்படி யாராவது பேசினால் தப்பமுடியுமோ எம்மிடமிருந்து என்று பேசுவீர்கள்! ‘இருபதாம் நூற்றாண்டு தெரியுமோ?’ என்று குரல் எழுப்புவீர்கள்!

“கழுதையும் குதிரையும் ஒண்ணாக முடியுமோ? முடியாதல்லவா! அதைப் போலத்தான் சூத்ரணும் பிராம்மணனும் ஒண்ணாகணும்கிற தும்.....”

—தப்பித்தவறி ஒரு வைதீகர், இவ்விதம், கூறினால் அவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்! உங்களிடமிருந்து அவர் எளிதில் தப்புவதும் அரிதுதான். ரயிலிலோ, வழியிலோ, யாராவது கேட்கினாலும் சிம்மமெனக் கிளம்புவீர்!

“சூத்ரன்டா, நீ? நோக்கேதுக்கு படிப்பும் பட்டமும்? போடா, போ! போய் கலப்பையை ஊக்கு—கூலி ரத்தோழிலைக் கத்துக்கோ—மாடு மேய்.....”

—இவ்விதம், கிராமக் குருக்கள், கூறினால், “போய்யா! குள்ளநரி” என்று கூறும் ஆசீர்வசம் கொண்டு விட்டார்கள், நம்மவர்கள்! எங்கும் அறிவுமிது ஆசை வளர்ந்துவிட்ட

டா! கீழ்சாதி, எனப்பட்டோரெல்லாம் பட்டம் பதவி பெற்று, உலக அரங்கில் திகழ்கிறார்கள் தெரியுமா? அம்பேத்கார் யார்; சிவசண்முகம் எந்த ஜாதி என்று வீரத்தோடு பேசுவீர்கள்—பேசியும் வருகிறோம்! படிப்பு வேண்டும்—படிக்க வேண்டும் — கல்லூரியில் இடம் வேண்டும்—கம்யூனல் ஜி. ஓ வேண்டும் — இவ்விதமெல்லாம் போராடுகிறோம். புதுவாழ்வு பெறத் தடிக் கிறோம்! இந்த நேரத்தில்,

“நீங்களெல்லாம் மேல்படிப்பை எண்ணி ஓடக்கூடாது, உங்கள் தொழிலையே செய்யவேண்டும். வண்ணன், வண்ணனாகவே இருப்பதில் பெருமை கொள்ளவேண்டும். குயவன், சட்டிபாளை செய்வதுதான் கவுரவம். நாவிதன், கூலிவரத்தொழில் தான் செய்யவேண்டும்”

என்று எவராவது கூறினால், என்னவென்று நினைப்பீர்கள்? கோபம் படரும்! அருட்புமிசை தடிக்கும்! அனலும் புனலுமெழும்பும் கண்களில்! ஆனால் தோழர்களே, இவ்விதத் துணியோடு, பேசியிருக்கிறார் அன்பர் ஆச்சாரியார் திருவானமியூர் சலவைத் தொழிலாளர் மாநாட்டில், கண்டிர்களா? துணியோடு பேசுகிறார்.

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

திராவிடநாடு

காஞ்சி] 29-6-52 [ஞாயிறு

புயலில் சிக்கிய படகு



வணக்கம்

தோழர்களே, வணக்கம்.

பெருமூச்சுகளுக்கிடையிலே, பெருமிதம் பெறுகின்றது—உங்கள் ஏடு. இன்று பதினேராவது வயது—ஆரம்பமாகிவிட்டது. உங்கள் 'நாடு' உலவத் துவங்கியது முதல், இன்று வரை அது தாண்டி வந்திருக்கும் தொலைகளையும், அவைகளைத்தாங்கச் செய்த உங்களது அன்பின் எல்லையையும் நினைக்கும் போது பெருமூச்சும் புன்னகையும் போட்டியிடுகின்றன. கொள்கைக்காகப்போராடும், நமது ஏடுகள் — நெருக்கடி நெருப்புப் பந்தங்களால் அடிக்கடி தாக்கப்படுவது, நீங்கெல்லாம் அறிந்ததே. அவையனைத்தையும் தாசுகளாகத் தென்படுமாறு செய்தது, வாசகத் தோழர்களாகிய உங்களது; அன்பும் ஆதரவும்தான். அந்த இன்பநினைவுகளை இயத்திலே ஏந்திக்கொண்டு, உங்களுக்கெல்லாம், தனது அன்பு வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

மகிழ்ச்சிகரமான இந்தநேரத்தில், தனது ஏஜண்டுத்தோழர்களுக்கும், சந்தாதாரர்களுக்கும் தனது நன்றிகலந்த அன்பையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. உங்களது ஆர்வமும் கடமையும் தான், எட்டின் எழிலுக்கும் வாழ்வுக்கும் ஊன்றுகோலாகும். இதைக் கவனத்திலிறுத்தி, எட்டின் வளர்ச்சியில் இன்பம் காண்போர், நமது சந்தாதாரர்கள் என்பதால், இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது, நமக்கு. அதே நேரத்தில், அவர்களைப் போல, இல்லையே ஏஜண்டுத் தோழர்களில் பலர் என்று நினைக்கும் போது, இதபத்திலும் எதிர்காலத்திலும் இருள்படவதுபோலிருக்கிறது. இந்த நிலையை நமது ஏஜண்டுத் தோழர்கள், எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

புயலில் சிக்கிய படகு: இன்றைய நிலை. இந்த நெருக்கடியிலிருந்து 'ஏடு' மீளவேண்டுமானால், ஏஜண்டுத்தோழர்களுடைய ஒத்துழைப்பு மிக மிக அதிகமாகவும் அவசரமாகவும் கிடைத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

“இக்குறை தீர்ப்பீர்!” என்று ஏஜண்டு தோழர்களை வலியுறுத்திக் கொண்டு, இதழுக்கு ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் தந்து வரும் அனைவருக்கும் எமது வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்—மகிழ்வோடு! வளர்க அறிவு! வருக திராவிடம்!

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

“ஜாதி—கொழில் முறையில்தான் ஏற்பட்டது.” என்று, போதிக்கிறார். வேதமோதிக் கொண்டு ஆற்றங்கரையிலே இருக்கவேண்டியவர், அரசு பீடத்தில் இருக்கிறார்! ஆனால் பிறரைப் பார்த்துப் போதிக் கிறார்—“படித்து முன்னுக்கு வருவதைவிடக் குலத் தொழிலைச் செய்யுங்கள்” என்று கூறுகிறார். நாம் இருக்கிறோம்! “எவர் இப்படியெல்லாம் பேச முடியும்?” என்று கேட்கும் நீங்களும் செத்துவிடவில்லை. ஆனால், அவர் பேசுகிறார். துணிவாகப் பேசுகிறார். படிப்பு எதற்காம்! பரம்பரைத் தொழில்தான் செய்ய வேண்டுமாம்! கூறுகிறார் வேதமோதி! கூறும் தைரியத்தைப் பாருங்கள். புது உலகம் விழித்து விட்டது என்பீர்! ஆனால், அவர் கேலி செய்கிறார், அந்தப் புது உலகத்தை ‘ஜாதி மகம் திதி’ என்பீர்—அந்தந்த ஜாதி அதற்குள்ள தொழிலைச் செய்யவேண்டும் என்கிறார். நஞ்சைப் பாயரசம் போலப் பரிமாறுகிறார்! பாரீர் அவருக்குள்ள துணிச்சலை. பாரதப் பிரசங்கிராருக்கு எங்கிருந்து வந்தது இவ்வளவு துணிவு? மார்தட்டும் நீங்களும், தோள் தட்டும் வீரரும் உலவுகிறீர்கள் நாட்டில்—சுதந்திரப் பிரியர்கள் பாடிய சமத்துவ பாடல்களும் இன்னும் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்! அஞ்சினார்! — அச்சம் கொண்டாரில்லை. துணிந்து பேசுகிறார். ஏது இத்துணிவு! எங்கிருந்து பெற்றார்? எண்ணுங்கள்! எண்ணுங்கள்!

முன் பக்கத் தொடர்ச்சி

இது போதுமோ? ஆகவே, எம் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லை. பணம் கொடுங்கள்!” என்று கேட்கலாயாரை? மத்ய சர்க்காரை! “இதென்னப்பா எதற்கெடுத்தாலும் நீங்க மத்ய சர்க்காரைத் தானே காப்பது வழக்கம்” என்று கேட்டு நினைப்பீர்கள். ஐயன்மீர்! இப்போசனை, எமது சர்க்கல் “இந்து” எழுதுகிறது. இன்னு காரசர்மாகக் கேட்கிறது!

“இந்திய சர்க்காரைக் கேட்க இந்தத் தொகையைப் பெறலான சேன்னைக்கு. அப்படியொன்ற தாராளமாகவும் செய்துவிடவில்லை மத்ய சர்க்கார். ஆகவே மத்ய சர்க்காரைக் கேட்டு இத் தொகைகளைக் கொடுத்து கொள்ளலாம். இதைக் கேள் புதுவரிகள்?”

என்று, “இந்து” கேட்கிறது ‘மித்திரனும்’, கண்களைக் கசக்கிறது. பணம்பெற வழியிருக்கிற ஆனால் பாரத புத்ரரோ, புதுகளைப் போடுகிறார்!! அதையும், களை நேரிடையாகப் பாதிக்கு புது வரிகள்!!

என்னவென்று சொல்வது இதனை? இத்தகையவரின் எண்ணத்தைத்தான் எப்படி மதிப்பிடுகிறோம்! வாழ்த்தும் பாராட்டும் குதகைக் கண்டோமே—இவருக்கு இன்னும் சிலர் செப்புகின்றன “ராஜாஜியின் நிர்வாகத் திறமையாருக்காவது வருமோ?” என்று அவர்களைக் கேட்கிறோம். இதென்ன திறமை? புதுவரிகளால் பொருத்தற்கு திறமையென்ன வேண்டும்? “கொடு! கொடு!!” என்று, தினமும் தான் மிரட்டுகிறான், கைகத்தியையும் தடியையும் வைத்துக் கொண்டு. அதிகாரக் கத்திகாட்டி ‘வரி வசூலிக்க திறமையென்ன தேவையாம்! கோபிப்பிடுவ்விதம் கேட்டால் — “எம் ராஜாஜிக்கு திறமையில்கூட யெ செப்புகிறாயோ?” என்பீர் கேட்குதோடு. ஒத்துக்கொள்கிறோம் திறமைசாலி என்று. அவர்! ஆனால், அத்தகைய திறமைசாலி “இந்து” கூறும் யோசனை, மட்டிருக்க முடியாதென்று முடியுமா? மனதிலும் படும்.

(9-ம் பக்கம் பார்க்க)

8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வழக்கம்போல விற்றவிலைக்கே உணவுப் பொருள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இங்கே குறைவான விலையில் விற்கும்போது, வெளியில் விற்கும் அரிசியை அதிக விலைக்கு வாங்க எவரும் விரும்ப மாட்டார்கள். அதனால், அதிகவிலையில் கொள்ளைவாபமடிக்க வருபவியோருக்கு வியாபாரம் நடக்காது உடனே அவர்களுடைய விலை கடைகளில் விற்கும் விலைக்குத் தர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடும்.

இவ்விதம், ஆச்சாரியாரும், அவரது, 'ஜனேககோஷ்டியும்' தெரிவித்து வருகின்றன.

ஆனால் இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் எவ்விதம் உள்ளன, தெரியுமா? நமது தோழர், திருக்காவாசல் எனும் ஊரில் சேகரித்த உவமை இது.

“இன்று நல்ல விற்பனை என்ற சொன்னார் — இங்கு நியாயவிலைக் கடை மூலம் வியாபாரம் செய்யும் கடைக்காரர். ‘எப்படிங்க?’ என்று கேட்டேன். ‘ரேஷன் காலத்திலே கூட இந்தக் காரமத்திலே, இவ்வளவு ரூபாய்க்கு வந்தது இல்லிங்க!’ என்றார், ‘மீண்டும், அவர் வியப்போடு, மீண்டு ‘எப்படி’ என்று கேட்டேன். ‘எப்படிங்களா—தேவகோட்டை (ராமநாதபுரம் ஜில்லா) யிலிருந்து சில பேர் வந்தாங்க அவர்களால் தாங்க.....’ என்றார், அவர். எனக்குத் திகைப்பாக இருந்தது.”

இந்த லட்சணத்திலிருக்கிறது நியாயவிலைக் கடைகளின் நிலைமை! அங்கே தரப்படும் அரிசியை, அங்கு தரப்படும் சர்க்கரையை வாங்கி, வெளியில் அதிக விலைக்கு விற்கும் தந்தனிக் கிருர்கள், எத்தரர்கள். நேற்றுவரை தாங்கிக் கடந்த கூபன்களெல்லாம், நியாயவிலைக் கடைகளில் குவிக்கப்படுகின்றன. இதற்கான காரியங்களும், தந்திமாசச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், ஆச்சாரியார் சொல்கிறார், “விலை ஏறினால் இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமாகத் தகர்த்துவிடுவோம் என்பதா!”

இந்த நியாயவிலைக் கடைகள்,

மக்களுக்குத் தேவையான அரிசியைத் தருவதில், இருக்கின்றனவா என்று, அந்த நாளில், தெளிவாகத் தரப்படவில்லை. சர்க்காரால், நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி அதிகமாக விற்கவேண்டுமானால், சர்க்கார் வைசம் நிறைய “ஸ்டாக்” இருக்க வேண்டும். நிறைய “ஸ்டாக்” இருந்தால், எளிந்த தொல்லைகள் முளைக்கப் போகின்றன. கவலையில்லாமலிருக்க லாமே! சர்க்கார் “வசம்” நிறைய “ஸ்டாக்”, இல்லை — இனிமேல் கொள்முதல் செய்யும் திட்டமும் இல்லை இந்நிலையில், இந்த நியாயவிலைக் கடைகளை நம்பி என்ன பயன்? மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றிலே ஐறங்கலாமென்கிருர் அன்பர் ஆச்சாரியார்!

பற்றுக்குறைப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் மக்கள், ‘அதிகவிலை’ கொடுத்து அரிசி வாங்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அங்குள்ள வியாபாரச் சூதாடிகளோ, பணத்தைக் குவிக்கிறார்கள்.

உபரிஜிலாவிலிருக்கும் சாதாரண மக்களும் — அவதிப்படுகிறார்கள், தத்தமது தேவைக்கான நெல் இல்லாமல்.

ஆனால், பெரிய நிலப் பிரபுக்களோ, தாங்கள் சேமித்துவைத்திருந்த நெல்கெய்வெல்லாம், விற்பனை, பணம் திரட்டுகிறார்கள்.

புலிகள் அவிழ்த்துவிடப்படும் வேலை, இது—என்றோம்.

அதுவே, நடைபெறுகிறது, இப்போது.

தஞ்சைத் தாணியிலே, சாதாரணமாக, இந்தக் காலத்தில், குமவை சாகுபடி நடைபெற்றதக் கொண்டிருக்கும்.

இந்த ஆண்டில் இன்னும், சாகுபடி துவக்கப்படவில்லை.

ஏனெனில், மேட்டூர் அணைக் கட்டு திறக்கப்படவில்லை. தண்ணீர், வரவில்லை.

மேட்டூரிலோ, தண்ணீர், இல்லை — போதுமான அளவு, இந்த நெருக்கடியால் தாக்குண்டு கிடக்கின்றனர் — சாதாரண விவசாயிகளுக்கும்.

வயல்வறண்டு கிடக்கிறது! — விவாவில் நெல் உற்பத்தியாகும் நிலை இல்லை.

இந்தக் காட்சியையும், இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் திட்டமிடப்படாததையும் காணும்போது மிக மிகப் பயப்படுகிறோம்.

பெருமீன்கள், சிறுமீன்களை விழுங்குகின்றன! திமிங்கிலங்களின் கையில், சிறுமீன்களின் வாழ்வை ஒப்படைத்துவிட்டது—புதரேஷன் கொள்கை. ஏழை மாளிகிருடிகள்! பணச்சூதாடிகளும் விலப்பிப்புக்குள்ளாக கொள்ளை லாபம் குவிக்கிறார்கள்!!

“பஜகோஷிந்தம்! பஜகோஷிந்தம்!! வியாபாரிகளே—பாந்த நோக்கம் பெறுங்கள்” என்று போதனை விடுத்தார், ஆச்சாரியார். இரத்தம் குடிக்கும் புலியிடம் வேதாந்தம் பேசினானுமே வேதயனெருவன்—கதையில். அதேநிலை, இன்று. அவதியும் வேதனையும் மக்களுக்கு, அன்பர் ஆச்சாரியாரோ, பவனி, வந்துகொண்டிருக்கிறது. ✽

கிளைக் கழகத் தோழர்களே!

வாங்கிவிட்டீர்களா?

தீர்மானங்கள்

— இரண்டாம் பதிப்பு

0-1-0

சுட்ட திட்டம்

0-2-0

விபரங்கட்கு:-

பொறுப்பாளர்
தி. மு. ச. தலைமையிலேயும்

ராயபுரம்
சென்னை 18

வேங்கையிடம்

வேதாந்த

“இரண்டு பிரபல வியாபாரிகளை நான், தஞ்சை நகரில், தங்கியிருந்த நேரத்தில் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவர்களிருவரும் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒருவர் உடுமலைப்பேட்டை — மற்றொருவர் கோவையைச் சேர்ந்தவர். “எங்கே வந்திருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டேன். “நெல், கொள்முதல் செய்து போவதற்காக” — என்றனர். சிறிது பழகியதற்குள், அவர்களிருவரும், ஊருக்குமட்டுமல்ல; வியாபாரத்துக்கும் புதிது என்பதைத் தெரிந்துக் கொண்டேன். உணவுக்கட்டுப்பாடு ரத்தானதும், பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு, சில தரக்களோடு, நெல்களஞ்சியம் நோக்கி வந்திருக்கிறார்கள்! “மூட்டை என்ன விலைக்கு, வாங்குகிறீர்கள்?” — என், கேள்வி, இது. “ரூபாய் இருபது!”

“இருபதுக்கு வாங்கி, அதை ஏற்றிக்கொண்டு சென்று, உங்களுடில் விற்கும்போது, விலை நிறைய வைக்கவேண்டுமே!”

“ஆமாம்!”

“என்ன, விலை, வைப்பீர்கள்?”

இந்தக் கேள்விக்கு, அவர்களிருவரும் பதில். தாவிடீ. சிரித்தார்கள், என்னைப் பார்த்து.

*

தஞ்சை மாவட்டத்துக்கு சென்றிருக்கும் நமது அலுவலகத்தோழர் ஆச்சாரியாரின் ரேஷன் ஒழிப்பு சம்பந்தமாக, சில தகவல்களைச் சேகரித்து அனுப்பியுள்ளார். அதில், ஒரு துண்டுதான், நாம் மேலே தந்திருப்பது. தஞ்சை — தென்னாட்டின் நெற்களஞ்சியம்! அங்கே, பற்றுக்குறை ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்த ‘பணமூட்டைகள்’ பவனி வந்து கொண்டுள்ளனாம். பற்பல இடங்களுக்கும், ஆளம்புகளை ஏவி, கிடைத்தவரைக்கும் நெல் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இந்தப் போட்டியால், நெல்லின் விலை,

மூட்டை ஒன்றைக்கு 20, 21, 22 என்று ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விலை கொடுத்து, இவர்கள் வாங்குகிறார்கள்! எதற்கு? தமது ஊரில்கொண்டுபோய் வியாபாரம் செய்வதற்கு! கண்டரோல் இருந்தபோது, மூட்டை ஒன்றைக்கு ரூ 13-4-0 (முகல் ரகம்) என்று விலையிருந்தது. இதே விலைக்கு, சர்க்காரும், கொள்முதல் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், ஆச்சாரியாரின் நடவடிக்கைக்குப்பிறகு! ரேஷன் ரத்து ஆனதும்! கொள்முதல் விலை — ஏறுகிறது. ரூ 13-4-0 ஸ்ருந்த 20, 21, 22, ஆகிறது! நெல் இல்லாப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த வியாபாரிகள், நெல் களஞ்சியங்களை நோக்கி, வட்டமிடுகிறார்கள் — கிடைத்தவரை அள்ளிச் செல்ல, அலைகிறார்கள் — ஆவலோடு, உலவுகிறார்கள் — பணத்தைக் கொட்டித் தந்து கிடைத்தவரை, அள்ளிச் செல்லும் ஆசை, இந்த வியாபார வேட்டைக்காரர்களுக்கேன் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்கிற, உண்மையை, எல்லோரும் அறிவோம். இந்தவியாபாரிகளைத்தான் அவிழ்த்துவிட்டாயிற்றே, புது உத்திரவுமூலம்! இஷ்டம்போல் எதுவும் செய்யலாம் என்கிற துணிவு கிடைத்ததும் லாபம் குவிக்கத் துடிக்கிறார்கள் — பறக்கிறார்கள். உத்திரவை கொடுத்து, நெல்லை, அள்ளிச் செல்கிறார்கள். இவ்விதம் இவர்கள் அதிக விலைக்கு வாங்கிச் செல்லும் நெல்மீதுதான், இவர்களுக்கேற்பட்ட கொள்முதல் செலவும், லாபமும், கடைச் செலவும், சுமத்தப்படவேண்டும். அவ்விதமானால், அரிசிக்கு அல்லாடும் மாவட்டங்களிலிருப்போர், தமக்கு வேண்டிய அரிசியைப்பெற, முன்னிலை அதிக விலை கொடுக்கவேண்டியவர்களாகத்தானே ஆவார்கள். அரிசியின் விலை ஏறும்! மிகமிக அதிகமாக ஏறும்!! — இந்த ‘அபாய அறிவிப்பை’த்தான், நமது இதழில் “ரத்துப்-பயமும்” என்று எழுதிய

போது நாம் குறிப்பிட்டோம்.

கடந்த 22-ந் தேதி, வானொலி மூலம், சர்க்காரின் புதுக்கொள்கை குறித்துப் பேசிய உணவு — நிதி — அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம், சர்க்காரின் புதுத்திட்டத்தை, பூரிப் போடு விளக்குகையில், “பிராந்திய வாரியாகப் பற்பல ஜில்லாக்களை இணைத்திருக்கிறோம். அதிக உற்பத்தியாகும் இடங்களோடு, பற்றுக்குறைப் பிரதேசங்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இதனால் பலன் ஏற்படும். நெல் இருக்குமிடங்களும், நெல் இல்லாத இடங்களும் இதனால் ஒத்துப்போகுமென எதிர்பார்க்கிறோம். இதனையொட்டியே, இந்தப் பிராந்தியங்களுக்குள் எவரவேண்டுமாயினும், எவ்வித போக்குவரத்து மூலமாகவும், உணவுப் பொருள்களை தங்குதடையின்றி வாங்கலாம் — ஸ்தலம் — கொண்டு செல்லலாம்” என்பதாக விவரித்துள்ளார். அவ்விதம் வாங்குவோரும் — விற்போரும் எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும், வாங்கலாம் — விலை யாக்கலாம். இதுவும், சர்க்கார் உத்திரவு இந்தக் கொள்கையின்படி, மாகாணத்தை ஆறு பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள் (சிபரம் — விளக்கமாகப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது.)

ஒவ்வொரு பகுதிக்குள்ளும் இஷ்டம்போல் எதுவும் நடைபெறலாம் — ஆனால், அடுத்த பகுதியோடு தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது. சுப்பிரமணியத்தின் விளக்கமும், ஆச்சாரியாரின் கொள்கையும், இது.

சுயதேவைப் பூர்த்தி — புது உருவில், சிறிய அளவில்.

ஆனால், இந்த “சுயதேவை”யின் விலை, சூதாடிகளை, சுதந்திரமாக உலவச் செய்திருக்கிறது.

தஞ்சையும் கோவையும், ஒரே பகுதியில் இருப்பவைதான். ஆனால், தஞ்சை, நஞ்செய் பூமி! கோவை பஞ்சப்பூமி!!

வள வாடும் வதை” துள்ளே ஆன ரேஷன்கொண்டிருந்து துடிக்கிறார்கள். “இதன்மூலம் சர்க்காரை நிரல்பிட்டு நோக்க முன் முறை இப்பெறுகி முன் கொள் இப்ப ஆனால் ரேஷன்களும் தஞ்சை நெல்லிருந்தால் அரிசி என்ற மாகத்திரும் வர்க வந்தே அவர் “ஏதே செய் அங்கொவா மூட்ட நமம் போ

உணவு நிலைப்பற்றிய விசேஷ கட்டுரை.

அதன் விளைவு? விலை

பேசுகிறார் ஆச்சாரியார்!

போரும், “நீளை அனுமதித் தர்க்கார்.

சத்தரணி குவித்துக் மக்களிட ண்டத் துதாடி ண்டுமானு என்று, தஞ்சை பதன்,

க, இந்த கள்.

க, நடை

க் கெட்!

இலாபம்!

த்து ஆன பிரமுகர் எவ்விதம் டை’கள் போல— சென்றி டி மாவட் து க வே, பம்பதரும் அவசா — சிலர் திரும்பிய கத்தோடு சய்தோம்.

து, இது. பாரமாவது போனோம்.

ளல், ஒவ் பணமா, ருக்கான்.

போட்டி இரண்டா

வது நாள் இல்லீங்க” முதல் கொஞ் சமும், ஆசை அதிகமும் கொண்டு சென்றோர் கூறியது இது.

நெல்கிடைக்குமிடங்களில், வியா பாய்ச் சூதாடிகள், பேராய் கூடிக் கிடக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, அங்கே நெல் விலை ஏறுகிறது— ஏறுகிறது— ஏறிக்கொண்டேயிருக் கிறது!!

இவ்வித விலை ஏற்றத்தால், பற் றுக்குறை மாவட்டங்களில் இருக் கும் மக்கள் மட்டுமல்ல வேதனைக்கு ஆளாகப்போவது—“நெல் களஞ்சி யங்களில்” இருப்போரும் தவிக்கி றார்கள், “ஐயோ! அரிசியில்லையாமே” என்றலறுகிறார்கள்.

நஞ்செய் மாவட்டங்கள், நெற் களஞ்சியங்களாக இருக்கின்றன வென்றாலும்—அங்கே வாழும், எல்லா மக்களும் விவசாயிகளல்ல— நிலம் வைத்திருப்போருமல்ல. பற் பல் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப் போரும், அங்கே வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளைத்தான், எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான, நெல், சூதாடிகளால் விலைபெறுவதாலும், எவ்வளவு விப ரீதங்கள் ஏற்படும்.

இந்த வேதனைகளைக் குறித்து, தஞ்சைக்கு நாம் அனுப்பியிருந்த அலுவலகத் தோழர், நிறைய விப ரங்களை அனுப்பியுள்ளார்.

எனினும், ‘நமது’, என்றால் காதைப் பொத்திக் கொள்வோரும் இங்கே இருப்பதால், 21—6—52ந் தேதிய, “சுதேசமித்திரன்” இதழில், இது சம்பந்தமாக வந்திருக்கும் தக வல்களைத் தருகிறோம்.

தஞ்சை

ஜூன் 19:— உணவு கண்ட் ரோல் நீக்கத் துக்குப்பின் இங்கு பகிரங்க மார்க்கெட்டில் அரிசி விற்பனை ஆரம்பமாகி விட் டது. பகிரங்க மார்க்கெட் விலை நியாயவிலைக் கடைகள் விலையைவிட

சற்று அதிகமாக இருக்கிறது. கை யிருப்பு, துரிதமாக கரைந்து வரு கிறது. உள்நாட்டில் நல்ல நெல் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. விலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. வெளி யிலிருந்து நெல்லை வர்த்தகர்கள் ஏராளமாக வாங்குவதே இதற்குக் காரணம்.

நெடுந்தெரு

ஜூன் 18:— தஞ்சை ஜில்லா பாபநாசம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த நெடுந்தெரு கிராமத்தில் 15—6—52ல் அரிசி கட்டுப்பாடு நீக்கத்திற்குப் பிறகு அரிசிவிலை பக்காபடி ஒன்று 0—11—6 விருந்து ரூ. 1—2—0 வரை ஏறிவிட்டது. அரிசியும் சரி யான முறையில் கிடைக்கவில்லை. நெல்லும் ரூ 13 விருந்து 19 ரூபா யாக விற்கிறது. ஏழைமக்கள் ரொம் பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

நீடாமங்கலம்

ஜூன் 18:— இவ்வூரில் இரண்டு தினங்களாக நியாய விலைக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. சின்னப்படி 0—7—0க்கு கிடைக்கவில்லை. மக் கள் பரிதவிக்கின்றனர்.

கோரடாச்சேரி

ஜூன் 18:— கோரடாச்சேரியில் சேஷன் கடைவியாபாரம் நிறுத்தப் பட்டதால் அரிசி பட்டணம்படி ஒரு ரூபாய்க்கும் கிடைக்கவில்லை. ஏழைமக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகி றார்கள். பெரும் பிராசுதாரர்கள் தங்களிடம் இருப்பு மீதி நெல்லை அதிகவிலைக்கு விற்பது கஞர், ஈரோடு முதலிய இடங்களுக்கு லாரியில் ஏற்றிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதனால்தான் உள்ளூர் ஏழைஜனங் களுக்கு எப்போதும் உள்ளவிலைக்கு கிடைக்கவில்லை.

விலை ஏறுகிறது.

நியாய விலைக் கடைகள் விட, வெளியில் விலை அதிகம் அரிசி கிடைக்கவில்லை.

அவதியுறுகின்றனர், மக்கள்.

ஆச்சாரியாரின், சேஷன் ரத்தம் கொள்கையால், ஏற்படக் கூடிய “வேதனைகள்” என நாம் எதிர் பார்த்தோம்—பயந்தோம்—திடீர்த் தோம். நாம் எதிர்பார்த்தது, நடக் கிறது! வியாபாரச் சூதாடிகள் கொட்டம் அடிப்பார்கள்” என்று கூறினோம். கொட்டம் அடித்திருந் து, தாராளமாக! வெளியில் கிடைக்க ஏறும் என்றோம்—அப்படியே நடப்பதாக ‘மித்திரன்’ தருகிற தகவல். அதுவும் எந்த மித்திரன்! ஆச்சாரியாரின் சேடியோ அறிவிப் பைக் கண்டதும் ‘ஆனந்தம்’ பிழ் மாணந்தம்!!’ என்று கூவிய மித் திரன்.

நாம் எந்தெந்தப் பயங்கரங்கள் நடைபெறுமென எதிர்பார்த்தோமோ, அவை, இன்று நடைபெறுகின்றன. இலாப வேட்டைக் காரர்கள் கொட்டம் அடிக்கின்றனர்—நிலப்பிரபுக்கள் ‘பணம்’ குவிக்கின்றனர்.

‘தஞ்சை, ஓர் நெற்களஞ்சியம்’ என்று கூறும்போது ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. தஞ்சைத் தாணி, காவிரியின் ‘கருணைக்குழி’ பாத்திரமான, பச்சைப் பசு சோலை. ஆனால் இந்தச் சோலையின் பல்லை அனுப்பிப்போர், நிலப்பிரபுக்களே யொழிப எல்லோரும் அல்ல “நெல் விலை ஏறுகிறது” அப்பட்டியாலால் நெல் விலையும் தேசங்களில்வாழ்வோருக்கு கொவி டாட்டம் தான்” என்ற, கிண்கருதலாம். இது மிக மிகத் தவறு விவசாயத் துறையிலே—பரப்ப படிக்கட்டுகள் உள்ளன. வயலில் உழும் சூதித்திராவிட மகன், அனோடு உழைக்கும் காரியக்காரர் குத்தகைக்கு நிலம் வாங்கி வச

கொள்ளை லாபம்! வேதனை! கண்ணீர்!

வோன், சிறு மிராசுதாரர் — இவ்விதம், பலரகம் உண்டு. இவர்கள் தேவை அதிகம். இவர்களுக்கும் மேலாக, தூறு 'வேலி', ஆயிரம் 'வேலி', என்று டரிமை கொண்டாடும் நிலப் பிரபுக்களும், கோயிற்சாமிகளும், தம்பிரான் மடங்களும் இருக்கின்றன. இந்தக் கூட்டம் மிகக் குறைவு! ஆனால் சக்தியும் செல்வாக்கும் உள்ளது!

தற்போது, நெல்விலை ஏறுவதால் பயனும் பணமும் பெறுவோர், இவர்கள்தான். வயலை உழுபவனுக்கு 'கலி'தான் சொத்து. குத்தகைக்காரனுக்கு, வருடத்துக்குத் தேவையான 'மிச்சம்' கூட இருப்பதில்லை. 'ஆடி' பிறந்ததும், நிலப் பிரபுவின் வீட்டில் போய், விதைக்கும், 'தரிசு' கூலிக்கும் நிற்கவேண்டும். ஒரு 'வேலி', இரண்டு 'வேலி' என்று வைத்திருக்கும் சிறு மிராசுதாரனுக்கும், இதே கதிதான்.

"பங்குனிக்குப் பின், இவர்களிடம், நெல் மிச்சம், இருப்பதே கிடையாது—இருக்கவும் முடியாது. இவர்களைவிட கொஞ்சம் வசதி போதி இருப்பவர்களுக்கு, மீதப் பட்டம் நெல்லை வைத்திருக்கவும் இப்போது, ஏனெனில், அறுவடை யானதும், தமது தேவைகளுக்காக,

மீதப் பட்டம் நெல் முழுவதையும் அளந்துவிட்டு 'பணத்தையே' எதிர்பார்ப்பார்கள். அதிலும், இந்த ஆண்டு, இவர்களிடத்தில் சிறிது கூட மிஞ்சுவதற்கு வழியில்லை.

ஏனெனில், கடந்த ஜனவரியில், அப்போதிருந்த சர்க்கார் கொள்முதலை தீவிரப்படுத்துவதற்காக, மூட்டை ஒன்றைக் கு ரூ 1-8-0 போனஸ் தரப்படுமென்ற, தெரிவித்தது.

அதன்படி ஜனவரி முதல் மே, வரைக்கும் கால நிர்ணயம் வைத்து கொள்முதல் செய்திருக்கிறது ரூ 13-4-0க்கு மேலும் பணம் கிடைக்கிறதென்கிற காரணத்தால், இந்த நடுத்தாமிராசுதாரர்கள் அனைவரும், இருந்ததையெல்லாம் அளந்து விட்டனர். சாதாரண விவசாயியும், ஆலையில் அவதிப்படுவோனும் அரிசிக்காக அவதிப்படுகிறார்கள்!

ஆகவே, இப்போது வியாபாரச் சூதாடிகளிடம் போம் பேசுகிற அளவுக்கு இருப்போர் பெரிய பண்ணையாளர்கள்தான்.

இவர்களுக்கும் பணம் போகிறது! இவர்களுக்குப் பணத்தைத் தந்து நெல்லை வங்கிச் செலும விவாபாரச் சூதாடியும் கொள்ளைலாபம்

பாட்டுகிறான்! ஆனால் சாதாரண விவசாயியும், ஆலையில் அவதிப்படுவோனும் அரிசிக்காக அவதிப்படுகிறார்கள்!

ஆச்சாரியாரின் திடீர்க்கொள்கையால், விளைந்திருக்கிற விபரீதம், இது.

காசு அதிகம் வருவதைக் கண்ட பெருப்பண்ணைக்காரர்கள், தம்மைச் சார்ந்திருக்குப் குத்தகைக்காரர்களுக்கும், ஏலமுத் தொழிலாளர்களுக்கும், 'நெல்விலைக்கு இலை' எனத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

நேற்றுவரை இவர்களை நம்பியிருந்தோர், இன்று சண்ணீர்விட்டுக் கலங்குகிறார்கள்.

அதே போல, பிறவேலைகளிலிருந்து வாழ்விக்கும் போதிய அரிசியைப் பெறமுடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர்.

சாதாரண மக்களுக்கெனக் கஷ்டமாக இருக்க மார்க்கெட்டில் அரிசியின் விலை உதிசமாயிருந்தால் அவர்கள் நியாய விலை கடைகளில் வாங்கலாமே" என்று, கேட்கலாம். இவ்விதமே ஊராட்சியாரும் கொவித்திருக்கிறார்.

"நியாயவிலை கடைகள் மூலம்

நெல் விலை உயர்த்த

தேனி கலவர வழக்கு நிதிக்காக

11-7-52 வெள்ளி இரவு 9-30 மணிக்கு

கடும்பம், வ. உ. சி. தியேட்டரில்

இரா தெடுஞ்செழியன் எம். ஏ.,
இசை முரசு. நாகர் அனீபா
எஸ். வி. தொந்தி.
பாஸ்கர், சேதுராமன்
நடிக்கும்

கல்கமந்த கசடர்

[சி. என். ஏ. தீட்டியது]

தோழர்

W. P. A.

சௌந்த பண்டியன்

தலைமையில்

இரு நாடகங்கள் கடைபெறும்.

ஏ. வி. வி. ஆசைத்தம்பி
எம். அய்யாசாமி
தா. ஆவுடையப்பன்
மீராபாய், சுப்புலட்சுமி
மற்றும் பலர் நடிக்கும்

விஷக் கோப்பை

[எம். அய்யாசாமி தீட்டியது]

சௌந்தர ராஜன் குழுவினர் பின்னணி இசை உண்டு

கட்டணம்:— ரூ. 5, 3, 2, 1. பெண்களுக்கு அனு எட்டு.

—தேனி கலவர வழக்கு நிதி குழுவினர்.

அருளுசலம்—சரசுவதி

வாழ்வுவிழா

காலையிலே கருத்துமழை இரவிலே இசைமார்! — குதூகலமாக நடைபெற்றது, நண்பர் காஞ்சி. கலியாணசுந்தரம் அவர்களின் திருமகன் அருளுசலத்தின் வாழ்க்கை விழா. மணமகள் சரசுவதி, காஞ்சி ஜவுளி வியாபாரி M. V. M. பச்சையப்பனாரின் திருச் செல்வியாகும். மணமகள் இல்லத்திலே அமைக்கப் பெற்றிருந்த அலங்காரமான பந்த விலே, 2-7-52 காலே மணி 9க்கு விழா ஆரம்பமாயிற்று. விழாவுக்கு, சுயமரியாதை இயக்கத் தந்தைகளில் ஒருவரும், பாண்டிய மண்டல வீரருமான தோழர் W. P. A. சவுந்தர பாண்டியன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். விழாவுக்குத் தலைமை தாங்குமாறு அமைப்பு பிரேமபித்தும், மணமக்களை வாழ்த்தியும் தோழர் அண்ணாதுரை பேசினார். பலத்த கைதட்டுதல்களுக்கிடையே தனது தலைமை உரைவைத்துக் கிய பாண்டியனார், “முடந பிரகை களை ஒழிக்கவே கடந்த முயற்சி ஆண்டு காலமாக சுயமரியாதை இயக்கம் பணிபாற்றி வருகிறது.” என்று குறிப்பிட்டு, அறிவிக்கத் துக்கு தம்மாலான சேவைபுச் செய்ய, தான் எடபோதும் தயார் என்பதாகவும் தெளியிட்டார். தெளிந்த அகரது பேச்சு, தென்றலாக வீசிற்றுப் பிறகு, மணமக்களைப் பாராட்டி வாழ்த்துரைகள் பல வழங்கப்பட்டன. பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டன. “திராவிட நாடு” அச்சதச் சிப்பந்திகள், வெள்ளிக் கோப்பை ஒன்றை, மணமக்களுக்கு வழங்கினர். பிறகு, காஞ்சி வட்டார எம். எஸ். ஏ. தோழர் தெய்வசிகாமணி பி. ஏ. பி. எல்., புரோகித ஒழிப்பின் அவசியம் குறித்து வலியுறுத்திப் பேசினார். தோழர் அ. பொன்னம்பலனார், சுயமரியாதைக்கொள்கைகளை எடுத்துக்கூறி, “வாழ்ச்சையும் பாலை இதை விட வேறெதுவுமில்லை” என்று, சொற்பொழிவு ஆற்றினார். தோழர்கள் ஈ. வி. கே. சம்பத், இரா. நெடுஞ்செழியன், வாலாஜாபாத் மாசிலாமணியார், க. அன்பழகன், சி. வி. எம். அண்ணாமலை, காஞ்சி கண்ணப்பர், தி. வே. சுப்பராயன்,

‘ஆரம்பக்கல்வி’ ஆசிரியர் வீராக வன், டி. புருஷோத்தமன் M. L. C. நடிப்புப்பலவர்கே. ஆர். இராமசாமி, காஞ்சி. மணிமொழியார், சி. டி. டி. அரசு, சத்தியவாணிமுத்து, கண்ண தாசன், கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன், மு. கருணாநிதி ஆகியோர் மணமக்களைப் பாராட்டி சொற்பொழிவாற்றினார்கள். தலைவர் பாண்டியன் அவர்களின் முடிவுரைக்குப் பின், தோழர் காஞ்சி. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் தனது அழைப்புக்கிணங்கி வந்திருந்து வாழ்த்துரைகள் நங்கிய அனைவருக்கும் அன்பு கலந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். மணமக்களை வாழ்த்தி பெரியார் அவர்களிடமிருந்தும், இன்னும் ஏராளமான வாழ்த்துச் செய்திகளும் வந்திருந்தன.

இரவு, மணி 9க்கு தமிழிசைச் செல்வர், சிதம்பரம் சி. எஸ். ஜேய ராமன் அவர்களின் இன்னிசை, நடைபெற்றது. தமிழ் மணம் கமழ, போதனைகள் பொதிந்த, அருமை யான கானத்தைப் பருகினர்—பல்லாபிரக கணக்கான மக்கள்.

கோவை

தி. மு. க. ஒலிபெருக்கி

கோவை நகர தி. மு. க. ஒலி பெருக்கி நிதிக்காக நடிகவேள் எம். ஆர். ராதாவின் ‘மலேயா கணபதி’ நாடகம் 27-6-52-ல் எடிசன் தியேட்டரில் தோழர் மு. கருணாநிதி தலைமையில் நடைபெற்றது. மொத்தம் ரூ. 2600 வசூலாயிற்று. செலவு போக ரூ. 1350 மீதியாயிற்று. இத்தொகையைக்கொண்டு உடனடியாக கழகத்துக்கென ஓர் ஒலிபெருக்கி வாங்கப்படும் என்று செயலாளர் எஸ். ஏ. ராசமாணிக் கம் அறிவிக்கிறார்.

கடைசி நாள்

மஜீத் குடும்ப நிதிக்கு

உதவுவோர்

20-7-52க்குள்

அனுப்பிவைப்புகள்.

நிதி தாரீர்!

மஜீத் குடும்பப்பாதுகாப்புநிதிக்கு உதவுவோர், கிரைந்து உடனே அனுப்பிவைப்புகள். 20-7-52 தான், மஜீத் நிதி வசூலாக்குரிய கடைசி தேதியாக கிண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்குள், நிதியனுப்புவோர், அனுப்பி வைக்கும்படி வேண்டுகிறோம். முன்வரவு ரூ. 1336-2-7 பல்லாவரம்.

பொதுக்கூட்டத்தில் 4-8-0 இலங்கை ஏ. எம். மீரான் 1-0-0 திரிகோணமலை, ஏ. தாமோதரன் மூலம் 33-8-0 திசையன்விளை,

தி. மு. க. சார்பில் 5-0-0 ஜலகண்டாபுரம் ஆர். ஏ. அண்ணாமலை, எஸ். மாரக்

மூலம் 12-14-0 பெங்களூர் எஸ். ஜே.

ஹாசேன் மூலம் 7-0-0 மதுரை, என். ராமையா 3-0-0 பெரியகுளம்

ஆர். அப்துல்கலாம் 10-0-0 அண்ணா படிப்பகம்,

மதுரை 0-7-3 முத்துபடிப்பகம்,, 1-0-0

பாண்டியராசபுரம் தி. மு. க. சார்பில் 5-0-0

கம்பம் பதுப்பட்டி தி. மு. க. சார்பில் 12-0-0

வேலப்பஞ்சாவடி தி. மு. க. சார்பில் 5-8-0

1486-15-10

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வேண்டாம். வரி/போட்டு வசூலிப்போம்’ என்ற ஆச்சாரியார் கருதியிருப்பாரானால், இந்தக் குற்றத்துக்கு என்ன பெரிட்டு அழைப்பது? துரோகம் என்பதா! துணுந்து நடாத்தும் ‘படுகே.லை’ என்பதா! நயவஞ்சகம் என்பதா! எதுவென்று சொல்வது. ஏனிப்படிச் செய்கிறார்? ஏனிக் புதுவரிகளைச் சமத்துகிறார்! பக்கம் நிலை அறிபாத, மதோன்மத்தரும் செய்யாரே—இவரோன் செய்கிறார்? எதற்காக! மத்திய சர்க்காரிடம் தேட்டு சாங்கக்கடிய தொகைக்கு ஏன் சமது மக்களை வதைக்கவேண்டும். இது சிறமையா? அல்லது வஞ்சகமா? த—கதங்கள். துத் திரப்படாமல், உதங்கள். ★

★ ஊரார் உரையாடல் ★

[தி. வி.]

காலம்:- காலை.

இடம்:- சீனுவாசாச்சாரியார் வீடு.

இருப்போர்:- சீனுவாசாச்சாரி, அவர் மகள் கிரிஜா, மனைவி லட்சுமி.

ராஜாஜி பக்தர் சீனுவாசாச்சாரியார். அவர் மகள் கிரிஜா துக்குப் பேச்சுக்காரி. காலையிலே படிக்கிறாள். காலையிலே எழுந்து, ஈஸி சேரில் சாய்ந்தபடியே, 'தினமணி' யைப் புரட்டுகிறார். அவர் மனைவி லட்சுமியின் குரல் கேட்டு, பேப்பரை மடக்கி வைக்கிறார்.

லட்சுமி:- (உள்ளிருந்தபடியே) காபி சாப்பிட்டீளா, கொண்டு வரட்டுமா.

சீனுவாசாச்சாரி:- ஜோஸ்யம் கேட்பே போலிருக்கு—சட்டுன்னு கொண்டுவாடி..

ல:- கேட்டுண்டு கொண்டுவர்திறுள்ளே என்ன அவ்வளவு அவசரம்—அதான் பேப்பர் படிச்சிண்டு இருக்கேளே.

சீ:- அதனால்தான், அவசரமாக காபி கேட்டேன்.

ல:- ஏனாம்.....

சீ:- உம்.....பேப்பர்லே என்னையிருக்கு—சுவாஸ்யமாயில்லே—அதனாலே காபியாவது சுவாஸ்யமாய் சாப்பிடலாம்னு.

[மேல் மாடியிலிருந்து இறங்கி வருகிறாள் கிரிஜா]

கிரிஜா:- எப்பா, பேப்பர்லே ஒண்ணுமில்லேங்கறேள், நிறைய இருக்கே.....

சீ:- போடி, போ—என்னடி அப்படியிருக்கு.

கி:- என்னப்பா, ராஜாஜின்னு பெயர் வந்துட்டாலே அந்தச் செய்தியை மூணுதடவைப் படிப்பேனே

சீ:- ஆமாம்...

கி:- அவரைப் பத்தி, கவர்னர் புகழ்ந்திருக்கிறாரே.

சீ:- கவர்னர் நல்ல மனுஷ்யன். பரமசாது.

கி:- ராஜாஜியை புகழ்க்க வேசறாணு சொன்னவுடனேயே

கவர்னரைப் புகழ்ந்தாரம்பிச்சுட்டேள் அப்பா. பிரகாசா என்ன சொல்லியிருக்கிறார் தெரியுமோ.

சீ:- என்ன பேசியிருக்கேர்

கி:- ராஜாஜி, ரொப்ப எளிய வாழ்க்கை நடத்தறார். டெல்லியிலே கூட, கோட், ரெடுங்கால் சட்டை போட்டதில்லை. அவர் எப்பொழுதுமே, ஒரு சாதாரண வேட்டிதான் உடுத்திண்டிருந்தார்

சீ:- காந்தி இலண்டனிலேயே அப்படித்தண்டி. இவரும் அவர் மாதிரி மகாஜேல்லியோ.

ல:- எங்கேடி பேசியிருக்கிறார், கவர்னர்

கி:- சேலத்திலே—அதுக்கு முதல் நாள் சென்னையிலே கூட! பேசியிருக்கிறார் தமிழகருக்கேழுத்தாளர் கூட்டத்திலே.

ல:- என்னடி சொன்னார்?

கி:- நான் முன்பின் யோசியாமல் கண்டதைப்பேசினேன். ஆனால், பிரதமமந்திரி ராஜாஜி வாதத்தைக் களை அளந்து, நிறுத்து எடை போட்டுத்தான் பேசுவார் என்று பக்கத்திலிருந்த அவரைப் பற்றிப் புகழ்ந்தார்.

சீ:- வாஸ்தவந்தாண்டி; ராஜாஜி எதையும் அவசரப்பட்டுச் சொல்லி விட மாட்டார்.

கி:- சிஜமாவாப்பா.

சீ:- அதிலே, என்னடி உனக்கு சந்தேகம்.

கி:- அருப்புக்கோட்டை விஷயத்திலே அவர் பேசினது அவசரப்பட்டு பேசினதில்லையா? இப்போ ஆட்டுண்டு முழிக்கிறாரே!

ல:- கிரி, என்னடி சொன்னார், கேக்குத் தெரியாமாதிரி சொல் வேண்டியம்மா.

கி:- அருப்புக்கோட்டையிலே, முத்தாராமலிங்கத்தேவர் என்பவர் நின்று ஜெயிச்சார், பார்லிமெண்டுக்கு, முன்னே அவர் சென்னை அசெம்பிளிக்கும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதாலே. பார்லிமெண்ட் பதவியை ராஜாஜி செய்கார் அதுக்காக உபதேசம் நடந்தது.

ல:- காங்கிரஸ் ஜெயிச்சுதுத் துன்னு, நேற்று சொன்னாரே, உங்க அப்பா.

கி:- காங்கிரஸ் கோட்டைவிட்டு நெத்தே. போனவாரம் 'கல்கியிலே எழுதியிருந்ததே, கோட்டை விடாதீர்கள்னு இந்தவாரம் கோட்டை விட்டாச்சு!

ல:- 'கல்கி'யிலே என்னடியம்மா எழுதியிருந்தது?

கி:- அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதிக்கு. ராஜாஜி குஞ்சிதபாத்னு ஒரு பெண்ணை நிறுத்தி வைச்சிருந்தா அதுக்கு, கல்கி பிரமாதமா எழுதியிருந்தார். பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும், பாரினில் பெண்களே நடத்த வந்தோம்' என்று பாரதியார் பாட்டைப் போட்டு நேரு, முடிந்தவரை, சட்டசபை, பார்லிமெண்ட் தேர்தலில் பெண்களை நிறுத்தி வைப்புகள் என்று தாக்கீது அனுப்பியிருந்தார் என்றெல்லாம் எழுதி, ராஜாஜி குஞ்சிதபாதத் திறு ஒட்டு போடுங்கள் என்று வேளுத்து வாங்கியிருந்தார்.

ல:- ஏண்டி, கிரி, உனக்கு இதெல்லாம் பிடிக்குமே—பெண்கள் முன்னேறணும். அப்படி, இப்படின்னு அடிக்கடிச் சொல்லிண்டே கிடப்பேயேடி.

கி:- அதில்லேம்மா, அருப்புக்கோட்டையில் மட்டும், பெண் போட்டி போடல்லேம்மா. நீல்கிரி தொகுதியிலும் பார்வதி குமார மங்கலம் போட்டியிட்டா—இவா பெண் என்பதற்காக விட்டுக் குடுத்துல்லே—இரண்டு தொகுதியிலும் பெண்களைத் தேற்கடிச்சா—பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும், பாரீர், கல்கி பேனாவுக்குள்ளே என்றுதான் பாடணும்.

ல:- காங்கிரஸ் ஜெயிச்சுதுத் துன்னு உங்க அப்பாதான் சொன்னார். நக்கென்ன தெரியும். பேப்பரோ, கிப்பரோ படிக்கிறேனா, என்ன.

கி:- ஏம்பா, எதைப்பாத்து சொன்னேள்.

சீ:- "தினமணி" யைப்பார்த்துத் தான்.

கி:- தினமணி ராஜாஜி பூஜை பணியாயிடுத்து—ஒரே பஜனைமயம்! நானுந்தான் பார்த்தேன் நேத்து.

கோவில் பட்டித் தொகுதியில் மட்டும், காங்கிரஸ் ஒட்டுகள் அதிக மாம் — அதைப் பிரிச்சப் போட்டிருந்தது.

சீ:- அதைப் பார்த்துத்தான்...

கி:- இப்படித் தவறுதலாய் பேசுணுகிறதற்காகத்தானே அப்படிப் போட்டா.

ல:- தோத்துடுத்த காங்கிரஸ்-ராஜாஜி என்ன இது விஷயத்தில் பேசினேன்.

கி:- அம்மா, கல்கியில் நெல்லைக் காட்சிகள் படமெல்லாம் போட்டு ரா. கி. எழுதியிருந்தாது, பார்த்தியோன்னோ. ராஜாஜி அங்கே பிரசாரத்திற்குப் போயிருந்தார். நடு ராத்திரியிலேன்னு கோவில்பட்டியில் பேசினார். அவரைப் போல, டி. டி. கிருஷ்ணாச்சாரி போயிருந்தார். இன்னும் வேறு மந்திரிகளும் போயிருந்தார்கள்.

ல:- ஆமாம், ராஜாஜி என்ன சொன்னார்.

கி:- இந்த உபதேர்தல், நான் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று முடிவு கூறப் போகும் தேர்தல்—நான் மந்திரி சபையில் இருக்க வேண்டுமானால், காங்கிரசுக்கு ஒட்டு போடுங்கள் என்று பிரமாத மாய் பேசிட்டு வந்துட்டார்.

ல:- இப்போ, தோத்துன்னு போயிடுத்து. அவர் என்ன செய்யப் போறார்.

கி:- நியாயமாய் செய்யுன்னு, ராஜினாமா செய்யுன்னு-செய்யலே.

சீ:- போடி அசடு—ராஜாஜி கே விலபட்டியில் தாண்டி பேசினேன் அவர் பேச்சு, மத்த இடங்களுக்குத் தெரியாதுக்குள்ளே தேர்தல் வந்துடுத்து. இல்லேன்னு ஜனங்க, யாருக்கு ஒட்டு போட்டிருப்பய் தெரியுமா?

கி:- அப்பா, தினமணி ரகத்திலேயே பேசாதீங்கோ. தெரியுமோ. ராஜாஜி வந்த பிறகு, காங்கிரசிடத்திலேயே ஜனங்களுக்கு விபு வந்துடுத்துன்னு பேசினு, ஜனங்க சிரிப்பா.

சீ:- ஏண்டி.

கி:- 'நிலசிரியிலே போன தேர்தலிலே, டி. ஏ. ராமலிங்கம் டி. டி. யார், போட்டியின்றி காங்கிரஸ் போல் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். இந்தத்

தடவை. அங்கே, காங்கிரசுக்கு பலத்த போட்டிக்கு வந்துடுத்து. இது காங்கிரசுக்கு ஆதரவு வளர்ந்துட்டதாய் காட்டாது.

சீ:- காங்கிரஸ் ஜெயிச்சிடுத்து, இவ்வாறு—அது போதண்டி.

கி:- கௌடா சாதியிலே இல்லாம, வேறே ஒருத்தரை நிறுத்தியிருந்தாங்கிஞ்சிருக்கும். சுமமா, ஏப்பா டிப்படி பேசிடுங்க!

சீ:- ஸார், நீ என்னடி இது, காங்கிரசை அடித்தே பேசறே.

கி:- எங்கித்துப் பேசல்லேப்பா—உண்மையச் சொன்னேன். அருப்புக்கோட்டையிலே, கோவில் பட்டித் தொகுதியில் மட்டும், ஆதரவு காங்கிரசுக்குன்னு பிரிச்ச போட்டியில்லே, தினமணி—இடமே, எதிர்க்கட்சிக்காரா இப்படிச் சொல்லாணு வைச்சுக்குவோம்.

சீ:- எப்படி.....

கி:- முன்னே காங்கிரசைத் தோற்கடிக்கணுன்னு போட்டி போட்டிங்கு, ஒட்டு போடவந்தா—ஒட்டு போடவந்தா மட்டும் 201,037 பேர். இப்போ, நாம் எப்படி ஒட்டு போட்டு, காங்கிரசை விரட்டியடித்தாலும், தந்திரம் பண்ணி, காங்கிரசே ஆட்சிக்கு வந்துடுத்துன்னு சலிப்பிலே ஒட்டு போடவே கூட ஜனங்க வரலே, இப்போ ஒட்டு போட வந்தவா மொத்தம் 1, 25, 296 பேர்தான்.

சீ:- காங்கிரசை எதிர்க்க மனசில்லேன்னு வைச்சுக்கப் பட்டாதோ.

கி:- அதெப்படி, முன்னே 70724 பேர் காங்கிரசுக்கு ஒட்டு போட்டா, இவாளிலேயே. இப்போ ரொம்பக் குறைஞ்சுட்டாளே இப்போ ஒட்டு போட்டவா, 50291 பேர்தான்.

சீ:- மொத்தம் ஒட்டு போட வந்தாளிலேயே குறைஞ்சிருக்கிலே.

கி:- அதெப்படியப்பா, காங்கிரஸ்காரா எப்படி அடீசியமாயிருக்கலாம். அதுவும் ராஜாஜி வந்த பிறகு, இன்னும் அதிகபான்னா. காங்கிரஸ்காரர் கேஸெஞ்சு ஒட்டு போட்டிருக்கணும். காங்கிரசுக்கு ஏற்பட்ட ஆள் நெருக்கடியைப் போக்க எவ்வளவு உரியசந்தர்ப்பம் அது—ராஜாஜி வந்தபிறகு காங்கிர

சுக்கு ஆதரவு வந்துமென்னு பேசினது எவ்வளவு அபத்தம்கிறது இப்போ தெரிஞ்சுடுத்திலே. காங்கிரசுடாம் திரிபோட்டியிடாமலிருந்திருந்தால் எவ்வளவு கண்ணியமாயிருக்கு. ராஜாஜி, சுமமாயில்லாமல், வாயைக் கொடுத்து, வம்பிலே மாட்டிண்டார்.

சீ:- வாயைக்குடுத்தா என்னடி—அதனால், நம்பிக்கை ஒட்டுக் கேட்டிருக்கிறோ!

கி:- அதுதான் தெரிஞ்ச விஷயமாச்சே—சட்ட சபையிலேதான் சருக்கல் சட்ட சபை உறுப்பினர்களைப் பிடிச்ச வை சிருக்கிறா! வெக்கமில்லாமே, கோவில்பட்டியிலே பேசிவிட்டு, இப்போ கோட்டைக்குள்ளே, ஒட்டு கேட்டால், என்ன அர்த்தம்?

ல:- முதல்லே, அப்படிப் பேசி விட்டார்.

கி:- இந்த மாதிரி அவசர குடுக்கைப் பேச்சைத் தான், கவர்னர் நிறுத்து, எடை போட்ட பேச்சென்கிறார்.

சீ:- கவர்னர், நம்ம ராஜாஜிக்கு ரொம்ப வேண்டியவர், தெரியுமோ.

கி:- இவரை, அவர் தன் நியமனமாக வெளியிட்டபோதே, நன்னு தெரிஞ்சு போச்சு.

சீ:- ராஜாஜியண்டே, அங்குக்கு அத்யந்த பிரியம்.

கி:- பிரியம் என்னப்பா, பக்தியின்னுதான் சொல். அங்களேன். இல்லாவிட்டால் கவர்னர், பிரதமரைப் புழுவதம், பிரதமர், கவர்னரைப் பாராட்டுவதாய்—இதை ஜனங்க லேடிக்கை பார்ப்பதம் நடக்குமா?

சீ:- இவர், டெல்லியிலிருந்த பொழுது, நம்ம ராஜாஜியுடன், பகதியுடன்தான் நடந்திட்டார்.

ல:- அவரை, என் சென்னைக்கு வரும்படி கூப்பிட்டிருக்கேன்னு ராஜாஜி சொன்னாணு சொல்லியிருக்களே.

சீ:- அது மட்டுமில்லேடி, அவர் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டவுடன், டெல்லியிலே, அளந்தசபனம் அய்யங்கார், தலைமையிலே பேசு சாமி அய்யங்கார், சந்தராம இவான் பாராட்டிப் பேசினு.

ல:- சென்னை வந்தவுடன், சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிலிருந்து ராஜாஜி வீட்டுக்குத்தான் போனார்னு, எவ்வளவு பெருமையடிச்சிண்டேளே.

கி:- ஆமாம். இதுமாதிரி யெல்லாம் வெள்ளைக்கார காலத்திலே நடக்காது—மந்திரி சபை எப்படி வேணுமானாலும் மாறலாம் யார் வேண்டியானாலும் முதல் மந்திரி யாகலாம்—கவர்னர் பக்கமாகவும், முதல் மந்திரி பக்கமாகவும் காண்பது, இங்குதான்! வெள்ளைக்கார கவர்னர் இப்படி, தன் கீழ் மந்திரி சபையைமைத்திருப்பவரைப் பற்றிப் பேசவே மாட்டார்.

ச:- வெள்ளைக்கார மாதிரி இருக்கணும்கிறதா?

ல:- ஏண்டி கிரி, படங்கனிலெல்லாம் இந்தக் கவர்னர் பக்கத்திலே, ஒருபொண்ணு நிக்கிறாளை, அவ யாரு.

கி:- அவரோடே, மருமாவையர் காமினி சீதவி எப்போதும் கூடவே வருவா.

ல:- என்னடி அது, மாமனா ரோடே மருமானுக்கு என்னவேலை?

ச:- போடி, அசடு நம்ம வீட்டுக்கு யாருடி எஜமான—நீதானேடி அதாவது பெண்களேடி, விருதி உபசரிப்பது.

ல:- அதனாலே, ஒரு பெண், பெரியவளோடு, வருவா நேருவோடு, அவர் மகள் சுத்தல்லியோ, கார்த்தியோடு, பேத்திமார் போகல்லியோ, நம்ம ராஜாஜியோடே, அவரோடே மகள் நாமகிரி இல்லையோ.

கி:- அதாவது மனைவியுடனே காணாமலாகி, ஆங்கிலேய பழக்கத்தை அப்படியே பின்பத்தாரா, —ஆனால் மத்த விஷயங்களிலே அவளைப் பின்பத்த மாட்டா.

ல:- மனைவியில்லாதவா, மகளை, பேத்தியைக் கூட்டிண்டு போறா ஆனால் மருமானைக் கூட்டிண்டு போவாளோ?

ச:- போடி, அசடு—கண்டபடி பேசாதே. காபி கேட்டு, இரண்டு மணியாறது—இன்னும் கொண்டு வரல்லே—கிரி, காலேஜுக்கு நேர மாச்சு! போய் உன் காரியத்தைப் பாரடி.

தேனிக் கலவர வழக்கு நிதி

—*—

முன்னைய வரவு 1185—13 10
செல்வம் தி. மு. க.

மீனாட்சிதோபபு மதுரை 1—4—3

தி. மா. மு. க. மதுரை 1—0—0

தி. மு. க. தேவநேரி 1—0—0

முத்து படிப்பகம் மதுரை 1 0—0

தி. மு. க. தாயிலப்படி 2—0—0

எஸ். நடராசன் தேனி 1—0—0

மு. புரட்சிமணி இராயப்

பேட்டை 1—0—0

தி. மு. க. மேலூர் 5—0—0

தி. மு. க. சின்னமனூர் 15—0—0

தி. மு. க. குளக்காட்டுப்

புதூர் 2—0—0

கே. சிவப்பிரகாசம்

மொத்தனூர் 5—0—0

பாலகுரு பழையநல்லூர் 2—0—0

ஜோடு தோழர்கள்:—

எஸ். ஆர். சந்தானம், எஸ். அப்

பாவு-ஆர். பெருமாள், பி. சி

சாமி, ஜே. ஆண்ட்ரூஸ், பி. சண்

முக வேலாயுதம், ஈ. எஸ். முனு

சாமி, சி. ராமசா, ஈ. என். முத்துச்

சாமி கே. ஆறுமுகம், ஈ. ஆர்.

ஹனிரா, எம். சின்னப்பன், எம்

ராமசாமி, வி. குமாரசாமி, பழையப்

பன். சி. சுப்பிரமணியம், ஆர். சம்பத்.

கே. எஸ். மாணிக்கம், சின்னையன்,

சி. பி. மணி, வி. சின்னராஜ், எஸ்.

சீனிவாசன், ஏ. எம். மணி, சுந்த

ரம், வி. ரங்கசாமி, வி. சின்னராஜ்,

ஏ. நடேசன், ஆர். பழனியப்பன்,

வை. பெருமாள், எம். அப்பு நாயர்,

ஈ. ஏ. மதாரசா, எஸ். ஏ. குத்தூஸ்,

எஸ். தம். மாரியப்பன், என். நடே

சன் 20—14—0

இலங்கை, கொழும்பு இளைஞர்

புத்தறிவு மன்றம் மூலம்:—

மா. யோ. தேவராசன், கி. சுப்

பிரமணியம், ச. ராசமணி, எஸ். கே.

அழகுசுந்தரம், ஈ. க. சுந்தராசன்,

டி. சாமுவேல், அ. தெ. செல்லைபா,

நா. பா. அரங்கண்ணல், இ. சண்முக

வேல், எஸ். செல்லைபா, ரா. ப.

செழியன், ஆ. சுப்பையா, கே. பாம

சங்கு மு. செல்லத்துரை, எஸ்.

எம். திருச்செல்வம், ஜே. கவமணி.

ஜ. சண்முகவேல், கே. ஈ. சாக்கு
எம். எம். சச்சிதானந்தன், எஸ்.
ஆர். ராசமணி, வ. சிதம்பரம், எஸ்.
இசக்கி, மா. கருப்பையா, எஸ்.
வீராசாமி, செல்வி. மு. கௌரியம்
மாள், பூரணம்மாள்சுந்தரா, எஸ்.
பாப்பாத்தியம்மாள், இளைஞர் பகுத்
தறிவு மன்றம். 50—0—0

ஆக. 1294—0—1

இரா. நெடுச்செழியன்

செயலாளர்—தேனிக் கலவர
வழக்கு நிதிக் குழு.



வேளிவந்துவிட்டது!

பூகோள அமைப்பில் இல்லாத இடம், புலவர்கள் பாடாத பூமி, புள்ளினங்கள் தூது செல்லாத தரணி, ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் அறிவிக்காத அகிலம், அனுபவம் பெற்றவர்கள் போக அஞ்சிய அவனி, என்னும் அஞ்சாமல் போன அட்லாண்டிக்கின் அதிபன்

“கொலம்பஸ்”

(வரலாறு)

தீட்டியவர்

சி. பி. சிற்றரசு

லிலை ரூபா 1—0—0



தோழர்

அரங்கண்ணல்

தீட்டிய

★ ரோம் ★

தயாராகிவிட்டது.

லிலை ரூபா 1—8—0

திராவிடப்பண்ணை

தெப்பக்குளம்

திருச்சி